

SF's forslag giver anledning til en lang række spørgsmål, som vi vil stille under den kommende udvalgsbehandling, idet vi mener, at det kræver et særdeles godt gennearbejdet og særdeles velovervejet arbejde at ændre på Retslægerådet. Og det mener jeg ikke at SF's forslag nødvendigvis lever op til.

Endelig vil jeg sige, at vi nok mener, at en eventuel ændring af Retslægerådet har så nær tilknytning til psykiatrilovgivningen, at vi helst så, at vi afventede revisionen af lov om tvang i psykiatrien, før vi ændrer Retslægerådet.

Til slut skal jeg ligeledes for en ordens skyld sige, at vi ikke ønsker at blande os i ressortfordelingen ministerierne imellem. Den ret vil vi forbeholde den til enhver tid siddende statsminister, hvilket i øvrigt er helt i tråd med grundlovens bestemmelse om statsministerens prærogativer, jf. grundlovens § 14. Men det er SF måske ikke klar over? Eller ønsker SF måske at tilsidesætte grundlovens bestemmelser herom?

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti synes, ligesom Venstres ordfører, at det er rimeligt og godt, at vi får denne her diskussion på banen nu. Vi mener grundlæggende, at Retslægerådet udfører et godt stykke arbejde. Vi er positive over for arbejdet, som udføres på et højt fagligt niveau.

I vore øjne er det ikke et argument, når der i bemærkningerne står, at der er dårlige erfaringer med Justitsministeriet, altså i henhold til, at man vil have flyttet ressortområdet. Vi mener, at det er urimeligt og tåbeligt, at man vil fjerne alle vigtige områder fra Justitsministeriet. Vi mener også som Venstres ordfører, at det er et prærogativ. De eneste, som tidligere har forsøgt at rokke ved det prærogativ, var vistnok Socialdemokratiet, der i 1980'erne under den sikkerhedspolitiske debat ville have flyttet noget kompetence. Men det vil vi altså ikke være med til; vi mener, at det er statsministeren, der afgør det.

Vi mener også, at det er uheldigt, når SF i bemærkningerne anklager domstolene for at lægge Retslægerådets udtalelser til grund ganske uprøvet. Vi har jo i Danmark en tredeling af magten, og det er op til domstolene, som er frie og uafhængige, at bedømme bevismaterialet, som *de* lyster. Vi i Folketinget skal altså ikke gå ind og påvirke den domsproces. Det ville være uhyggeligt og katastrofalt for retssikkerheden. Og netop retssikkerheden er det essentielle for Det Konservative Folkeparti i denne her debat.

Der er *nogle* punkter, som vi vil gå konstruktivt ind og drøfte i udvalgsbehandlingen, og vi vil også stille en masse opklarende spørgsmål. Men grundlæggende kan jeg sige, at vi vil stemme imod det her forslag.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er jo lige præcis for at undgå at komme til at skælde domstolene ud, at vi forsøger at rette op på det led, der ligger forud for domstolene, nemlig Retslægerådet, ved at spørge: Hvordan er det, Retslægerådet arbejder? Der har jeg opfattelsen af, at mundtlighedsprincippet i de meget betydningsfulde sager kan være en retssikkerhedsgaranti, men der er andre retssikkerhedsgarantier, man kan lægge ind. Det er den debat, jeg gerne vil have.

Det her er ikke nogen kritik af domstolene, for hvad skal den arme dommer dog gøre? Hvis der kommer en udtalelse fra nogle mennesker, der er kompetente på det her område, har dommeren så anden mulighed end at lægge den til grund? Det mener jeg ikke. Derfor er det meget vigtigt, at den udtalelse er omgærdet af en høj grad af retssikkerhed. Og så kan vi diskutere: Hvad er det så for en retssikkerhed, vi vil have? Hvordan skruer vi det sammen?

Jeg er meget glad for Det Konservative Folkepartis indlæg, og jeg vil meget gerne deltage i debatten.

Bjørn Elmquist (RV):

Den 26. november 1987 fremsatte Det Radikale Venstre et forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om Retslægerådet. Behandlingen her i Tinget førte så til, at man nedsatte et udvalg, og udvalget afgav en rapport. Det er bl.a. den rapport, som flere af ordførerne og SF her i sit forslag beskæftiger sig med.

Der er en flertalsudtalelse og en mindretalsudtalelse, og jeg kan godt forstå dem, der synes, at det er mest interessant og nærliggende at se på, hvad flertallet udtaler, men jeg vil så også i al fredsommelighed gøre opmærksom på, at vi tidligere ved flere lejligheder har set, at mindretalsudtalelser i betænkninger kan få nok så stor betydning, f.eks. da vi vedtog udlændingeloven i 1982 – var det vist – her i Folketinget. Det har jo sat sine spor også i debatten bagefter.

Det Radikale Venstre kan følge SF et meget langt stykke ad vejen. Jeg tør ikke sige, om kan det hele vejen, men vi er ganske enige i, at der er behov for at få set nærmere på Retslæge-